



# Princeses, cavallers i dracs

El dia que deixàrem  
de ser xiquets

**Guadalupe Sáez**  
**Jerónimo Cornelles**

Introducció / Marta García

**TEATRE**  
**bromera**

## ESPAI I TEMPS

Tota l'obra transcorre en diferents espais i temps.

D'una banda, la sala polivalent blanca, tota blanca i neta, molt neta, d'un museu, on cinc joves esperen que passe alguna cosa mentre miren els seus telèfons, seuen malament i parlen. Parlen aliens a la resta del món. Parlen i es comporten com si no els importara res.

També un despatx, blanc, molt blanc i també net on una dona, elegant, major, sense telèfon mòbil i ben asseguda parla amb els joves i els interroga.

Per a acabar, en un altre espai i en un altre temps, hui, ara, en aquest instant, la mateixa dona, més major i potser més cansada, i també els joves, més majors, però no tan cansats, ens expliquen el que va passar, el que va succeir sis mesos abans.

La dona confia que l'estiguem escoltant. Els joves també.



## LA INFANTESA

VICTORIA. (*A públic.*) El dia que vaig deixar de ser una xiqueta? Ha passat molt de temps, però crec que encara ho recorde. Eixir de la dutxa, mirar-me nua a l'espill i notar la lleugera curvatura dels pits que havien començat a créixer. Recorde la consciència absoluta del pas del temps sobre el meu cos. Saber que alguna cosa havia canviat, que jo havia canviat. Potser és estrany, sí, però d'alguna manera crec que el dia, el moment que deixem de ser xiquets, és només un instant. Dècimes de segon que ens transformen per sempre en altres persones, en persones diferents.

Per això supose que puc entendre el que va passar fa sis mesos en aquella eixida. Supose que puc entendre el que ells van sentir. Supose que aquelles hores que vam compartir els van modificar per sempre. I això, n'estic segura, fou responsabilitat meua. (*Pausa.*)

Per cert, em dic Victoria. I jo no havia d'estar en aquella excursió.

SERGIO. És que s'han de pensar les coses, abans de fer res s'ha de parar i pensar! No? Hòstia, que això m'ho diu mon pare sempre: «Pensa, xaval, pensa!».

VICTORIA. (*A públic.*) Només em faltava un mes per a jubilar-me i la professora d'art havia demanat una

baixa per ansietat. Què podia fer? Era la directora del centre. Jo sols volia que passara aquell mes, rebre la plaqueta i les flors i anar-me'n cap a casa. Aquella crisi amb ells em va explotar a la cara.

EMMA. Però què ha passat?

LULA. No ho sé...

MARIA. De colp, va cridar i el pot de beguda...

GABRIEL. Bum!

SERGIO. Quina cagada més gran!

GABRIEL. Estic atacat.

EMMA. Respira.

SERGIO. Respira? Ens fotran a tots. Mon pare és advocat i, ho sent, però és el que passarà. Açò és molt greu.

GABRIEL. Ací ningú ha fet una merda. Ningú ha vist una merda.

VICTORIA. (*A públic.*) Ningú no va veure res.

MARIA. Jo ho he vist tot.

EMMA. Tu no has vist res, perquè no ha passat res.

VICTORIA. (*A públic.*) Sí, encara que la sala estava plena de gent i el pot volà...

LULA. És que no sé per què...

VICTORIA. (*A públic.*) ... ningú no va veure res, jo segur que no.

EMMA. Perquè som companys, perquè estem junts i perquè sí. Entesos?

LULA. D'acord.

(*Pausa.*)

VICTORIA. (*A públic.*) Si hem de parlar del que va passar, imagine que hauria de començar fent-ne un resum. Fa sis mesos cinc alumnes del nostre centre es veren implicats en un incident bastant greu durant l'eixida a una activitat extraescolar. Aquell dia, aquell matí, jo, com a directora del centre, vaig prendre algunes... decisions complicades. Una d'elles fou cancel·lar la visita de forma immediata i interrogar els joves implicats. Segons els protocols, la meua obligació era reunir els alumnes i avisar l'equip docent i el servei d'orientació. També havia de telefonar als seus pares. Ho vaig fer. Tot. Però no ho vaig fer bé, per això estem parlant ara.

EMMA. Xics, si estem junts, tot eixirà bé, d'acord?

VICTORIA. Per això els vull demanar que ho revisen tot.

LULA. D'acord.

VICTORIA. Supose que davant meu només veia cinc xiquets espantats que no tenien ni idea del que estava passant, i tot el que jo vaig decidir els obligà a créixer de colp.